

సింగిల్ పేజీ కథలు

ఇంకా తెల్లవారడానికి చాలా ముందుంది.

అప్పటికింకా ఎవరూ లేవలేదు.

గీత తలుపు తీసుకుని బయటకొచ్చింది. ఇంట్లో అందరూ పడుకుని వున్నారు. ఎవరూ లేవక మునుపే తన పని ముగించుకోవాలనుకుంది.

గీతకు పదహారేళ్ళు. సిగ్గు, మొహమాటం కాస్త ఎక్కువే. ఇటువంటి పనిచేయడం ఇదే

మొదటిసారి. అందుకే భయంగా వుంది. అంతా కొత్త. ఇంట్లో ఎవరికీ కనబడకుండా దాచి వుంచిన దాన్ని తీసుకుని వచ్చింది. దాన్ని పట్టుకున్న

గీత

పి. శ్రీనివాస్

ఇం.నెం. 11-25-305,
కొత్తవాడ,
వరంగల్ 506 012

చేయి నన్నుగా వణుకుతుంది.

ఇప్పుడు తను చేయబోయేది ఒకవేళ

ఫయిలైతే... అమ్మో అలాజరగాడాన్ని పీలులేదు అనుకుంది.

దీనికొరకు రెండోజుల్నుండి పిపేరయిందికూడా.

తెల్లారి లేచి అందరూ చూసి ఏమంటారోననే భయంకూడా వుంది.

గుండె చిక్కబట్టుకుని మొదలు చేయవలసిన పనులు ముగించింది. ఇక ఇప్పుడు మొదలవుతుంది అసలు పని.

ఇంట్లోనుండి తెచ్చినదాన్ని పట్టుకుని మూడడుగులు ముందుకు నడిచింది. అక్కడ నిలుచుండి మొదలుపెట్టింది తన పని. చేతులు, నడుము తిమ్మిరి (?) నొప్పి పెట్టసాగాయి. ఒళ్ళంతా చెమటతో తడిసిపోయింది. అరగంట పట్టింది అది పూర్తవడానికి. అప్పటికి కాస్త తెల్లవారింది.

ప్రక్కవాటాల్లోనివారు కొందరు లేచి గీతని ఆశ్చర్యంగా చూడసాగారు.

గబగబా ఇంట్లోకి నడిచి తలుపేసింది. గీత అదురుతున్న గుండెలతో. తన ఈడువాళ్ళందరూ ఇలానే భయపడ్డారు కాబోలు మొదటిసారి అనుకుంది. తను చేయనని అమ్మ రోజూ తిడుతుంది. అందుకే ధైర్యం చేసింది ఈ రోజు. తెల్లవారింది.

"అమ్మా గీతా! ఎంత బాగా వేసావే, నీకు ఇంత బాగా వెయ్యడం వచ్చునన్న సంగతి నాకు తెలియదు. రోజూ మవ్వే వెయ్యమ్మా... ముసలిదాన్నవుతున్నాను. నాకేం చేతనయి చస్తుంది గనుక" అంది తల్లి గీతతో గీతవేసిన ముగ్గుని చూస్తూ.

ఇంట్లోనివారందరూ ముగ్గుచుట్టూ చేరారు.

*

ఇన్క్రిం పార్లర్లోంచి ఫామిలి ఇన్క్రిం పాక్ తీసుకుని గబగబా రోడ్ క్రాస్చేసి కారువైపున్నాడు డ్రైవర్. కారుకీ... అతనికి వో అరగజం దూరం... అదీ వో అడుగేస్తే

అయిపోయేదే... కానీ అంతలోనే విసురుగా దూసుకుని వచ్చిన సైకిల్ కార్ని... కారువైపు అడుగెయ్యబోతున్న డ్రైవర్ని గట్టిగా డాష్ ఇచ్చి ముందుకెళ్ళి స్క్రీడ్ అయిపోయింది.

క్షమించెయ్యవచ్చు! కాని ఇన్క్రిం...?! డ్రైవర్చేతుల్లోంచి అల్లంత దూరాన పడిన ప్యాక్... క్షణం గడవకముందే సిటీబస్ చక్రంకిందపడి నలిగిపోయింది. స్క్రీడ్ అయిన సైకిల్ తాలూకు మనిషి డ్రైవర్ని నిర్లక్ష్యంగా ఏదో తిట్టబోయాడు. కాని

అదేక్షణంలో.. కారు అడ్డాల్లోంచి బంగారురంగు ఫ్రేము కళ్ళద్దలూ... మెల్లీ బంగారు చైను, సిలుకు చొక్కా బంగారు మనిషిని చూసి గతుక్కుమంటూండగానే... ఆ బంగారు మనిషి కారు తలుపు 'క్లిక్'మనిషించి కిందకు

దిగబోయాడు... "క్షమించండి సార్... వాడే... వాడే... తప్పయిపోయింది" అంటూ క్షణంలో ఇన్క్రిం పార్లర్వైపు పరుగెత్తడం, మరో ఇన్క్రింపాక్ తెచ్చివ్వడం... క్షణాల్లో జరిగిపోయింది.

"వోర్ని జిమ్మడ... నాలూపాయలెట్టి కొనుక్కున్న బియ్యాన్ని వేలపాల్వేసినావుగదరా... నీ కడుపుకాల... నా బిడ్డలుసురు నీకు తగల... అయ్యో... అయ్యో... గింజకూడా మిగలకుండా వేలపాల్వేసినావుగదరా..." పక్కకెటో

చూస్తూ నడుస్తూ చూడక పొలమ్మని 'ధీ' కొట్టాడా మనిషి. దాంతో చేతిలో బియ్యం పాట్లాం పగిలి బియ్యమన్నీ దుమ్ముతో కలసిపోయాయి.

నడిరోడ్డుమీద తిట్లు లంకించుకుంది పొలమ్మ. అందరూ అతన్నే చూస్తోంటే సిగ్గుతో చితికిపోయినట్టయిందతని

పరిస్థితి "కాస్త ఆగవమ్మా" అంటూ జేబులోంచి ఐదు రూపాయల్లోలు

తీసిచ్చి పరుగెత్తినట్టే వెళ్ళిపోయాడు. పాపం ఆ థర్డ్క్లాస్ ప్రీట్మెంట్ కి కళ్ళు

తిరిగిపోయి వుంటాయ్ ఆ మనిషికి...! * * *

ఈపిరాడనంత రస్తుగా వుంది బస్సు. రామం చేతిలో మోడుగాకు పాట్లాంలో జాజిపూలున్నాయ్. వాటి వాసన

మంద హాసం

వి.ఉషాచైతన్య

3-5-1038, నారాయణగూడ,
హైదరాబాద్ - 500 029.

వాసికకు తగుల్తోంటే... "మ్మాదోజల్లుండి పావలా పెట్టి పూలైనా కొవలేని మొగుడండీ..." అని మూతి ముప్పయి వంకర్లు తిప్పి అలిగి మూడంకేసి పడుకుంటోన్న లలిత గునగునగా చెవుల్లో ఏదో చెబుతూ ఆ వేళ కాగిట్లో వాదిగిపోతోన్న ఫీలింగ్! నాలుగొందల జీతంతో పర్యం కొనుక్కుని బతకాలి వగరంతో... అలాంటి మధ్యతరగతి మనిషి రోజూ

పూలు కొనాలంటే...?! "నారాయణగూడ..." బస్సులో ఎక్కణ్ణుంచో కండక్టర్ పిలుపు కాదు... అరుపు! జనాల్ని తోసుకుంటూ దిగబోయేంతలో ఫుట్ బోర్డుమీంచి తోళారెవరో వెనకనుంచి. మొహం వెళ్ళి నేలకి తగిలే ప్రమాదంనుంచి అతి ప్రయత్నంమీద తప్పించుకున్నాడు. కాని చేతిలో పూపాట్లాం... బురదనీళ్ళతో పడిపోయింది. మెలితిరిగిన కాలు పెద్దోన్న బాధకి ఏమనిపించలేదు. కాని ఓ... పూలు... ఎంతో కోరికతో ఇష్టంగా కొన్న పూలు... జాజిపూలు...?!

"సారీ గురూగారూ! వెనక మనిషి నన్ను నెట్టాడు. వేను మీ మీద పడక తప్పిందికాదు.. అయ్యో మీ పూలు..." పాపం ఏవంటాడు గుర్పాధం? అందులో మధ్యతరగతి గుర్పాధం...?!

పొలమ్మలా రగడచేసి పూలు కొనిపించుకోలేదు! ఇరీదైన కారుమనిషిలా ఉరుముల్లాంటి మాపుల్తోనూ కొనిచ్చుకోలేదు.

"ఫర్లేదులేండీ... టేకిటీజీ..." విడవలేక నవ్వేడు గుర్పాధం. అదేకాబోలు మధ్యతరగతి మందహాసం...!

*

ఈ పేజీల్లో కథ ప్రచురిస్తే చాలు. మీకు కథలు రాయడం వచ్చేసినట్టే! అంటే రచయితగా, అకు రెమ్యునరేషన్తోపాటు ఆంధ్రభూమి ప్రశంసాపత్రం ప్రత్యేకంగా లభిస్తుంది! ఈ